

AKTUELLT

FRÅN SÖDERMANLANDS-NERIKES NATION #4 2016

Vi skulle kunna skriva ett tiotal c-uppsatser om studentlivet. Vi har ett oändligt antal trovärdiga källor kring studentlivets metoder, teorier och slutsatser. Vi kan skriva en utförlig inledning om de första stapplande stegen in på nationen, en sentimental avslutning om hur flyttlasset går från Uppsala och den smutsiga studentkorridoren.

Genom studentlivet träffar man människor man förmodligen aldrig hade lärt känna annars, och på något sätt har man alltid något gemensamt. En av oss är från Skåne, den andra från norra Stockholm. Den ena pluggar juridik, är lättsam, äter lunch till frukost. Den andra pluggar lärare, ältar händelser i oändlighet, äter frukost till lunch. Vi är varandras motpoler, inte bara geografiskt och känslomässigt. Om det inte hade varit för nationslivet hade vi aldrig träffats, och vi hade aldrig insett att vi faktiskt har saker gemensamt.

Efter att ha tillbringat för många för långa timmar på Snerikes kontor har vi förutom vår längd kommit fram till att det finns en sak vi har gemensamt: att vi båda värdesätter träning (eller kroppsligt välbefinnande, vigör, sundhet, livskraft). Vi kan erkänna att vi gillar synonymer mer än träning, men vi är också överens om att träning lätt blir det som först förgås i studentlivet; inte minst för nationsaktiva.

Studentlivet erbjuder träningsmöjligheter i form av rabatterade gympriser och ideella idrottsföreningar, men trots det är det ett faktum att livet på nationerna är ohälsosamt. Människor i allmänhet, och studenter i synnerhet, är primitiva varelser. Vi gör helst det enklaste - dricker öl istället för att träna. Motivationen bakom träning skiljer sig åt, och det är förmodligen också därför den allmänna kunskapen om träningens positiva effekt ändå inte påverkar alla studenter på samma sätt.

Långt ifrån alla studenter tränar. Vi hittar våra positiva kickar på olika sätt, hälsa står inte alltid i fokus och borde kanske heller inte göra det. Dock har vi genom vårt redaktörsämbete insett att nationsengagerade ibland borde tänka mer på träning, kroppsligt välbefinnande, vigör, sundhet och livskraft.

Men, den här tidningen handlar faktiskt om studentlivet bortom c-uppsatser, metoder och teorier. Aktuellt handlar denna gång om patriarkatet, Tinder, psykisk ohälsa, missbruk och utbytesstudier - inte ett ord om träning. Det var det enda som saknades, och här har ni det - genom nationslivet har vi hittat vår gemensamma nämnare: vi gillar att träna.

Air och AJ

05. 1Q har ordet
06. Feminismen har gått för långt
08. Teknologerna testar: Tinder
10. Sigrids sida
11. Who am I?
12. Poesi för alla
14. Kören 40 år
16. Notisen
17. Krönikan
18. Grönland, rasism och trollkarlar
20. Fyra glas och en begravning
22. Hamburgare & kuratorer
24. Alvas matkasse
26. A mother's advice
27. Ode till min mamma
28. Dåtiden: terminskrönikan
30. Djing'Quiz Khan och de åtta frågorna
31. Landskapskallelse & -referat

REDAKTIONEN

Redaktionsassistent
Alva Schiöler

Omslagsfoto
Vendela Bernström

Fotograf
Lina Thelander

Krönikör
Karin Dungner

Krönikör emerita
Johanna Gustafsson

Skribent
Albin Björk

Skribent
Amanda Jeppsson

Skribent
Anton Renman

Skribent
Anna Bereza-Jarocinska

Skribent
Eddie Fernberg

Skribent
Erik Ödmann

Skribent
Johanna Olofsdotter
Lundblad

Skribent
Rebecca Segelsjö
Duvernoy

Skribent
Sara Widebeck

Skribent
Nationskaplan
Sigrid Sundmark

Redaktörer
Annika Kronberg
& Anton Julin

Kontakt
aktuellt@snerikes.se

Tryck
Exakta AB

Ansvarig utgivare
Theodor Söderberg

Adress
S:t Larsgatan 4
753 11 Uppsala

På omslaget
Daniel Hartman
& Tobias Perup

1 Q HAR ORDET

Wikipedia har under en längre tid varit en stor del av min vardag. Precis som för många studenter är Wikipedia ett första steg i uppsatsskrivande och seminarieförberedelser för att få en överblick och snabb information om ett ämne. Någonstans bland alla miljontals artiklar finns det alltid någon artikel som hjälper till. Som förste kurator har Wikipedi- as roll som informationskälla övergått till att vara en inspirationskälla. För finns det något bättre än att klicka sig vidare från den ena absurda artikeln till den andra? Den här terminen har jag fått stor nytta - och ännu större nöje - av att allmänbilda mig ytterligare.

I samband med att jag skrev välkomstalet till nationens Gåsmiddag den 12 november hamnade jag på Wikipedias artikel om Pluto. Jag mindes tillbaka till 2006 och hur jag på något sätt blev orimligt upprörd över att Pluto inte längre var en planet. Nu i efterhand har jag insett att jag kunde lagt min tid på något vettigare än att försöka argumentera mot forskare från International Astronomical Union med mitt mycket kraftfulla argu- ment "det är ju så vi har lärt oss i skolan". Det som fängade mitt intresse i artikeln om Pluto var att New Mexico delade min åsikt. Som delstat har New Mexico lite mer medel att genomföra förändring för sin åsikt än vad en 14-åring i mjukisbyxor ute i de sörmländska skogarna har. Den 13 mars 2007 införde nämligen New Mexico en lag om att Pluto visst är en planet. "Smart", tänkte jag, och påmindes om Galileo Galilei som fångslades av kyrkan när hans upptäckter inte passade in på den önskade världsbilden.

Att stifta en lag för att hålla sin vardag och verklighet oförändrad, oav- sett vad nya upptäckter säger, är något som även fungerar på Snerikes. Under ett och ett halvt år var det trådlösa nätverket på nationens neder- vånig bristfälligt, nästintill icke-existerande. Nationens restaurangan- svariga tänkte, precis som New Mexico, att istället för att ta till sig den nya upptäckten och förändra vardagen så var det någon som sa att det trådlösa nätverket var svagt och inte når ut över ett helt våningsplan, och ingen ifrågasatte den förklaringen. Men, så var det någon som en dag valde att undersöka upptäckten för att förändra vardagen, och kom fram till att nätverkskabeln var utdragen. Med nätverkskabeln inkopplad hade nationen helt plötsligt ett fungerande nätverk på nedervåningen igen.

Varje termin får nationen många nya medlemmar som engagerar sig, vilket gör att det kommer nya idéer i takt med att de gamla glöms bort. En tillfällighet, som en urkopplad nätverkskabel, blir enkelt en tradition och nationen bevisar att inte finns något så permanent som en tillfällig lösning. Även om vi på nationen skapar rutiner och lär oss av hur vi gjort saker tidigare, är nationsminnet kort. En av mina företrädare sa "jag har aldrig varit med om en organisation som uppfinner hjulet på nytt lika ofta som Södermanlands-Nerikes nation" - och visst har hen rätt i det. Men att få möjligheten att prova sina idéer, utveckla sin kreativitet och uppfinningsrikedom i en icke-vinstdrivande verksamhet som bygger på glädje är något som jag tycker är fantastiskt. Nationen är som Wikipedia. Alla har möjligheten att redigera dess innehåll och alla har möjligheten att skriva något nytt. Varje medlem är dessa miljontals artiklar som till- sammans och var för sig skapar en spännande blandning av historier. Och nu ska jag in och läsa vidare på Wikipedia om spänning och volt.

Theo

FEMINISMEN HAR GÅTT FÖR LÅNGT

TEXT: ANNIKA KRONBERG
ILLUSTRATIONER: ALVA SCHIÖLER
FOTO: AKTUELLT 1981 & 1995

2016. I Uppsala finns just nu 39 sittande kuratorer, varav 17 av dessa är kvinnor och 22 är män. Könsfördelningen är alltså i det stora hela ganska jämn, så tesen att Sverige har kommit långt med sitt jämställdhetsarbete kan – tack och lov – till viss del bekräftas bland Uppsalas studenter. Men, i det stora hela verkar kvinnorna vara underrepresenterade på nationernas högsta maktpositioner. Endast 4 av 13 förste kuratorer är kvinnor, och det faktum att kvinnorna är få på just detta ämbete verkar vara en tydlig trend sedan långt tillbaka.

Världens och Sveriges högsta maktpositioner innehåses av män, och det är inte en slump. De patriarkala strukturerna påverkar oss på såväl individ- som organisations- och samhällsnivå, och de har negativ inverkan på alla människor, oavsett könstillhörighet.

I våras skrev Ergo om tre kvinnliga studenter som blivit sexuellt ofredade på Stockholms nations nattklubb. Detta startade (förhoppningsvis) en tankeprocess hos många av Uppsalas ämbetsmän. Stockholms nation tog därefter initiativ till en föreläsning med Maktsalongen, för att fler nationer skulle få upp ögonen för vad som kan hända i mörkret på nationerna, och vad som kan göras annorlunda.

Jag började fundera närmare på hur jämställt nationslivet egentligen är, och jag började med att undersöka det internt. Redan här, hemma i mitt hjärtas nation, kunde jag finna tyd-

liga spår av patriarkala strukturer, även utanför ett trångt och svettigt dansgolv en sen tisdagskväll. När jag plockade fram förstoringsglaset för att kika närmare på genusordningen insåg jag att det finns det gott om kritik att framföra, inte minst internt. Min hemnation har just nu tre (fantastiskt fina) manliga kuratorer, och även till våren kommer kuratelet vara helt dominerat av män. Under 2000-talet har Snerikes haft 51 kuratorer, varav 35 av dessa har varit män. Det är 69 %. Är det så att de högsta maktpositionerna i nationslivet – liksom ute i verkligheten – ofta innehas av män? Har det alltid varit så?

År 1477 grundades Uppsala Univer-

genom Hedvig Bergius, som var den första kvinnliga medlemmen. Det dröjde 72 år – fram till år 1948 – innan Snerikes valde sin första kvinnliga kurator, Ulla Odmark, som då satt som 1Q. Trots vad som verkar vara en relativt gles feministisk historia på Snerikes kan jag meddela att Odmark var Uppsalas första kvinnliga förste kurator.

Men, fortsättningsvis undrar jag; är det en slump att vi idag, 2016, har ett helt manligt kuratell? Eller beror det på patriarkala strukturer? Och, är det dessa strukturer som lett fram till att en kvinnlig nationsbesökare år 2016 blir tafsad på, även på en så oskyldig plats som en nationsklubb?

”Under 2000-talet har Snerikes haft 51 kuratorer, varav 35 av dessa har varit män. Det är 69 %”

sitet. Vi får vänta 395 år på Betty Pettersson, Uppsalas första kvinnliga student och nationsmedlem, som skrivs in vid universitetet tillika Gotlands nation år 1872. Jag ser det som att universitetets feministiska historia började på Gotlands. Uplands nation kan stoltsera med en annan milstolpe: den första kvinnliga ämbetsmannen, Ebba Lundquist, klubbmästarinna år 1926. 1940 väljs den första kvinnliga kuratorn i Uppsala, 2Q Ingeborg A Hellner vid Stockholms nation.

Snerikes historia sträcker sig tillbaka till år 1595, och kvinnorna gjorde entré på nationen år 1876

Jag bestämde mig för att söka vidare i den interna historien. Södermanlands-Nerikes nation har haft hundraprocentiga kvinnliga kuratell vid fyra tillfällen: 2005, 1995,

1981 och 1977. Jag bestämde mig för att kontakta några av dessa kvinnor, de kvinnor som i mina ögon är viktiga representanter för Snerikes feministiska historia, för att fråga hur de såg på dessa strukturer under sin kuratorstid. Jag slängde iväg två mail och fick snabbt enormt positiv och engagerad respons. Det är fantastiskt att få prata med de som varit med och byggt upp den nation vi är idag, kvinnor som värdesätter den jämställdhet vi än idag måste jobba för.

Jag ringde upp Marita Bildt, 1Q i ett kvinnligt kuratell hösten 1981. Jag berättar för henne om den infor-

UPPSALAS FÖRSTA KVINNLIGA STUDENTER

1872: BETTY PETERSSON, GOTLANDS
 1873: HILDEGARD BJÖRCK, VÄRMLANDS
 1873: JOHANNA LEWYSOHN, STOCKHOLMS

UPPSALAS FÖRSTA KVINNLIGA KURATORER

1940: INGEBORG A HELLNER, 2Q STOCKHOLMS
 1942: BLENDA HEDIN, 2Q UPLANDS
 1943: KARIN LINDBLAD, 2Q VÄRMLANDS

mation jag luskat fram, och hon refererar direkt till hur sysselsättningen ser ut i Sverige. "Min första tanke är att det följer trenden i samhället generellt. I världen ligger Sverige i topp gällande antal yrkesverksamma kvinnor, men inte när det gäller ledande poster. I arbetslivet nämns föräldraledighet och barnafödande som någon sorts förklaring, men det håller ju inte om man tittar på studentnivå, för där är inte det ett problem".

Bildt säger det inte själv, men det är tydligt vad som var viktigt under hennes tid: systraskapet. "Om jag tänker på vad det var som gjorde att vi var tre kvinnliga kuratorer samtidigt så tror jag att det beror på att det, under den perioden på Snerikes, fanns ett väldigt starkt gäng som peppade varandra. Vi var tjejer som liksom på något sätt levde ett liv rätt så oberoende av killarna."

Det märks också hur snabbt saker kan förändras på nationen. Bildt minns sin tid på Snerikes som relativt jämställd, och att det var många tjejer som vågade ta plats under de åren, kanske för att det kvinnliga kuratelet fanns där som rollmodeller. När jag frågar Bildt om framtiden lyfter hon vikten av de höga maktpositionerna. "När tjejerna på riktigt ska kliva fram på toppen, då styrs vi av värderingarna vi är uppvuxna med. En kvinnlig inspektor, det tycker jag vore lysande! Det tror jag hade varit ett jättebra signalvärde." Hon säger också att vi måste fortsätta skriva om det, prata om det, och aktivt

leta efter tjejer att peppa. Att lägga grunden i systraskapet.

Johanna Freed, som var 3Q i det kvinnliga kuratelet hösten 1995, betonar istället männens ansvar för förändring. "Jag tycker det är killarna som ska skärpa sig, och backa upp sina tjejkompisar och säga ifrån vid idiotiska kommentarer. Killarna har ett jättestort ansvar för att själva ta hand om det där, eftersom det är ofta är de som skapar det här också. Som kille kan man verkligen bidra genom att hjälpa sina tjejkompisar".

Freed berättar om hur man på 90-talet pratade om att det var en grej att det var tre kvinnliga kuratorer. Inte att de var motarbetade, men

"Det är tydligt vad som var viktigt under hennes tid: systraskapet"

att det var många som pratade om det. "Själv var jag 3Q då, och det är väl traditionellt sett det grabbigaste ämbetet på nationen, eller så var det då i alla fall. Det hade varit mycket snack om att jag inte skulle klara av det där, för att jag var för liten och inte kunde bära backar". Hon berättar vidare om att nationen präglades av en ganska grabbig stämning på den tiden, men vill också betona att hon älskade sin tid på Snerikes.

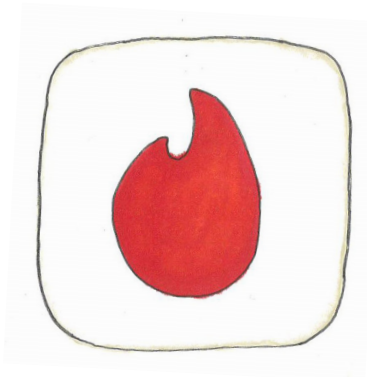
Freed spekulerar kring om den manliga dominansen kan ha att göra med att nationen, på gott och ont, är konservativt och traditionsbundet. "Det finns något elitistiskt i det där, som kanske också kan förstär-

ka det patriarkala". När jag berättar om hur könsfördelningen har sett ut på Snerikes de senaste åren blir hon förvånad över att det inte har förändrats mer. "Jag tänker att kuratorsämbetet har ju egentligen ingenting med kön att göra, det ska man ju bli för att tillräckligt många tycker att man verkar tillräckligt lämpad" – och ändå finns strukturerna kvar.

Det som hände på Stockholms nation i våras går att spåra tillbaka till det djupt etablerade patriarkat som finns i samhället. Den glesa feministiska nationshistorien kan inte reformeras i efterhand, men vi har som nationer ett stort uppdrag: att förändra, att omformatera, att bygga upp. Det finns så otroligt mycket jag vill skriva i den här artikeln. Det finns mycket sorg och besvikelse i det här, att vi som är så medvetna, så måna om jämställdhet,

fortfarande så djupt präglas av de patriarkala strukturerna. Men, jag känner också mycket tacksamhet. Att vi är många som vill prata om det här, många som vill fortsätta kämpa för förändring.

Det är år 2016. Uppsala har haft många kvinnliga förste kuratorer, men könsfördelningen är fortfarande inte jämn. Det är inte för sent att ta makten över det som vi hittills verkar ha lämnat åt slumpen. Till alla nationsvärldens medsystrar: vi lyfter varandra. Nationslivet är för alla - the future is female.

TEKNOLOGERNA TESTAR: TINDER

TEXT: REBECCA SEGELSJÖ DUVERNOY & JOHANNA OLOFSDOTTER LUNDBLAD
ILLUSTRATION: ALVA SCHIÖLER

Inledning

Den populära dejtingappen Tinder lanserades på marknaden 2012 och har idag över 50 miljoner användare. Tinder är en platsbaserad swiping-app där användaren skapar en profil genom att ladda upp bilder på sig själv samt skriver en kort beskrivning. Användaren får sedan (förhoppningsvis) tillgång till 50 miljoner singlar som antingen kan swipeas höger, vilket betyder "du är intressant", eller vänster vilket betyder "nej tack."

Enligt The Guardian visar forskning att den genomsnittliga Tinderanvändaren öppnar appen elva gånger per dag och spenderar cirka 90 minuter om dagen på Tinder (hur många av er använder appen när ni sitter på toaletten?). Sverige är det 15:e mest aktiva landet i världen med 40 miljoner swipes per dag.

Gareth Tyson från Queen University of London har studerat matchningsfrekvensen på plattformen. Han skapade fjorton konton som baserade sig på befintliga Tinderprofiler där sju profiler tillhörde män och sju kvinnor. En algoritm fick sedan högerswipea alla användare som

kom upp och lagrade sedan de olika användarnas ålder, platstjänster, kön och biografier. 230 000 manliga profiler och 250 000 kvinnliga profiler högerswipeades och statistiken visade snart på ett tydligt mönster. De kvinnliga användarna matchade med ca 10% av alla högerswipes samtidigt som den manliga användaren endast fick 0.6% matchningar. Studien påvisade också vikten av bilder och biografi där fler bilder ökade matchningschansen med hela 540%. En biografi i profilen gav även fyrfaldigt fler matchningar.

Material

Konstantin, 24 år
Philip, 25 år
Hampus, 22 år
Anton, 25 år
Tinder
Testperson A och B

Metod

Testpatrullen undersökte hur responsen skildes på att endast ha en bild samt ingen biografi, med att knäpa ihop varsin fyndig biografi och med tre bilder vardera innan de började swipea på Tinder. Efter ett par dagars användning konstaterade patrullen att matchningarna började komma och det var dags för

de första Tinderdejterna. Fyra olika dejtingmetoder testades, dessa var: "Ses över ett glas vin hemma hos mig?", "Ska vi ta en fika?", "Ska vi ta en promenad?" och "Ses och ta en öl på nation?".

Resultat

1 *Vin hos mig*
"Vin hos mig" skulle man kunna kalla det nya Netflix and chill. Person A bestämde träff med Konstantin, 24. Redan från början var det pang på rödbetan och snart blev det åka av. Detta får tolkas fritt av läsaren.

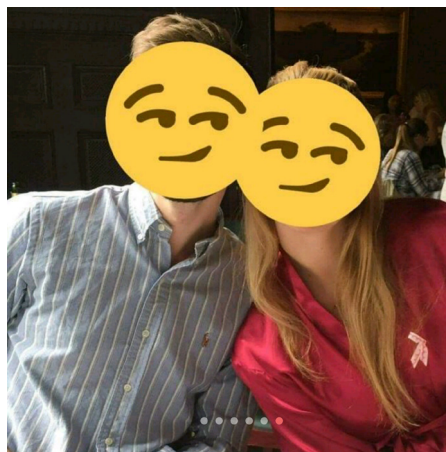
2 *Ska vi ta en fika?*
Person B fick i uppdrag att ta en fika med en av sina matchningar, Philip, 25. Person B kände sig mycket tveksam till situationen "ta en fika". Den känns antingen som *värsta schlagern* eller att den kommer vara i *en evighet*. Mycket riktigt visade det sig att den klassiska fikadejten lämpas bättre då parterna träffat varandra innan. En stel stämning uppstod då den mysiga miljön blev obekvämt och person B önskade att hen hade spetsat det varma kaffet i förväg.

Vill du skapa den ultimata profilen för många matchningar följer här några tips; tänk på vilka bilder du har i din profil och använd minst tre bilder som speglar dig, inte dina vänner. Här är några bilder som inte uppskattades av testpatrullen.

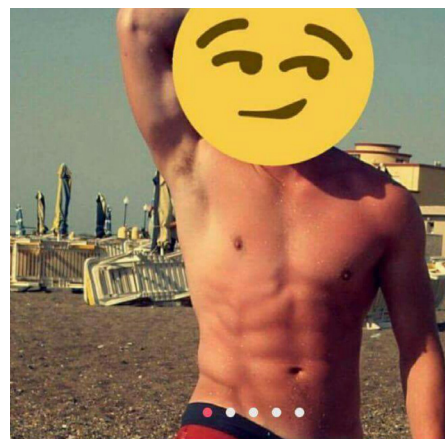
★ **Johanna, 22**
Uppsala University

Att ha bilder på dig själv med ett djur kan funka, men se till att djuret lever.

★ **Johanna, 22**
Uppsala University

Att vara två personer på ett foto är ingen höjdare.

★ **Emilia, 22**
Uppsala University

Vill du framstå som en Paradise Hotell-medlem? Absolut.

3 *Tinderpromenad*
“Vad ska jag ha på mig? Träningskläder eller vanliga kläder? Glasögon och senilsnören eller linser?” Frågorna blev många då testperson A skulle ut på en promenad med Hampus, 22. Promenaden blev väldigt avslappnad och person B upplevde att det var skönt att göra något aktivt samt slippa titta dejten i ögonen. Detta var ett bra första möte som skulle kunna leda till något mer seriöst, eller ja i alla fall ytterligare en träff.

4 *Ska vi ta en öl?*
“Ska vi ta en öl på Snerikes, den bästa av nationer?” skrev testperson B till Anton, 25. Att ta en öl med någon känns som den bästa Tinderdejten då den har ett väldigt brett spann av utfall. Pubmiljön kändes ultimat då många människor fanns runtomkring, vilket gjorde att ingen stel tystnad uppstod. Testperson B tog första rundan och passade på att spana in bartendern och bekräftade ryktet om att Snerikes bartenders har god potential.

Snabbt inleddes samtalet genom kallprat om dels Antons biografi, dels varandras studier. Kallpratet gick lagom till nästa runda över i en intressant diskussion om Antons stora konstintresse. Timmarna försvann och snart kom utropet “sista beställning”. Med öl kommer det efterlängttade fyllekäket; en varm halloumifalafel från det välkända falafeltorget. Efter ett smått pinsamt adjö där ingen riktigt visste om det var läge för en kyss eller kram bestämdes en ny träff veckan därpå.

Slutsats/diskussion

Testpersonerna jämförde resultat av att ha en bild och ingen biografi, med att ha tre bilder och beskrivande biografi. Med detta kunde slutsats dras att teorin om att fler bilder och en biografi mycket riktigt gav fler matchningar.

Att inleda en konversation visade sig inte alltid helt enkelt då ett “Hej, vad gör du i livet?” lätt kändes oper-sonligt och inte alltid resulterade i

ett svar. Ett mer personligt meddelande som resulterade i en konversation visade sig vara att antingen kommentera något i biografien eller en av bilderna. På så sätt blev det mer naturligt för testpersonerna att fråga ut sin Tindermatchningar på en dejt.

Av de olika dejtingscenariorna var “ska vi ta en öl?” klart överlägset då det var avslappnat men ändå en seriös chans till att faktiskt lära känna personen. Är du ute efter lite “åka av” i höstmörkret är detta något att rekommendera. Däremot är det där med att fika ingenting att rekommendera, i alla fall inte som en första Tinderdejten. Promenaden upplevdes som ett bra avslappnat första möte, vilket skulle kunna leda till ytterligare en träff. Testpersonerna erfarar även att flytta konversationen från Tinderplattformen till andra sociala medier och att ses så snart som möjligt.

SIGRIDS SIDA

TEXT: NATIONSKAPLAN SIGRID SUNDMARK
ILLUSTRATION: ALVA SCHIÖLER

Novembermörkret ligger som en tung grå filt över Uppsala. Ett kort besök av kung Bore gav hopp om en vit jul, men vi vet alltför väl att gnistrande snö och ljusare dagar ligger ganska långt bort. Tills dess får vi bara stå ut och försöka skingra mörkret med ledslingor, värmeljus och social samvaro efter bästa förmåga. Det nordiska vintermörkret skingras en aning av bjällerklang, adventsstjärnor och rykande glögg; tänk om det vore lika lätt att skingra mörkret i själens dunkla natt.

Att behöva leva med sig själv, sin själ och sitt psyke när vi inte mår bra, det får vi alla erfara någon gång under livet. Vi hamnar i kris, sorg, upplever separationer, svek, ensamhet och nederlag: det tillhör livet, men för en del av oss är det här mer regel än undantag. Att leva och fungera i sin vardag med psykisk ohälsa, oro, nedstämdhet och depression är oerhört påfrestande - det kanske inte syns, det kanske inte märks. Det kan också av olika anledningar vara svårt att söka hjälp, och att i nästa led få den hjälp som behövs. Svårigheten ligger också i att känna oss själva, känna igen tecken och mönster när det börjar dra ihop sig till själslig mörkläggning och ha möjlighet att möta det på rätt sätt.

Det är inte helt tabu att tala om psykisk ohälsa, men det kan vara betydligt svårare att bryta tystnad och våga berätta och anförtro oss när det gäller oss själva. Det är lätt att tänka att jag blir stämplad som knäpp om jag berättar att jag mår dåligt i långa perioder. Men när vi bryter tystnad och vågar berätta kan vi få uppleva att vi inte är ensamma

och på det sättet kanske orka söka hjälp och uppåtda kraft och vilja att må bättre.

För dig som är närstående, vän eller familj är det viktigt att våga lyssna, inte bli rädd för mörkret och dessutom förstå att lyssna inte är detsamma som att bota. Att få ett förtroende från den som vi mår om när den mår dåligt kan skapa oro och en känsla av otillräcklighet, även här är det viktigt att våga bryta tystnad. Det är inte meningen att vi ska kunna eller orka bära allt åt varandra. Lika viktigt som det är att lyssna och inte bryta förtroende, lika viktigt är det att kunna säga stopp: nu kan jag inte

”Att leva och fungera i sin vardag med psykisk ohälsa, oro, nedstämdhet och depression är oerhört påfrestande - det kanske inte syns, det kanske inte märks”

ta emot mer, nu behöver du professionell hjälp, men jag vill fortfarande vara din vän och jag hjälper dig gärna att hitta någon att prata med.

Den psykiska ohälsan bland barn, ungdomar och unga vuxna ökar, så även pressen och stressen över att göra rätt val. Från alla håll sköljer det över oss hur vi borde vara, göra, leva, swipea, äta, träna, jobba, planera och existera för att maximera det som kallas livet. Det säger sig självt att ibland tar det stopp och vi faller.

Att må lite dåligt i perioder är inget konstigt, inte minst som student, ett liv som ofta kan vara utan fasta rutiner och god struktur, för mycket fest, för många sena nätter m.m. Men om du upplever att du inte fungerar

i din vardag, att inget är roligt, du kanske har ängest som du inte kan få bukt med eller inte förstår varför den kommer, då är det nog dags att stanna upp. Ge dig tid att utforska vad det är som pågår, det finns hjälp att få och du är inte ensam!

Som präst i Svenska kyrkan erbjuder jag och alla präster kostnadsfria enskilda själavårdande samtal och vi har absolut tystnadsplikt. En präst är oftast inte terapeututbildad, men vi är vana att lyssna på människor i olika livssituationer. Att träffa en präst kan vara ett första steg att börja prata om det som är svårt just nu. Du är välkommen att höra av dig.

Sigrid Sundmark,
nationskaplan och präst i
Eriksbergskyrkan i Uppsala
sigrid.sundmark@svenskakyrkan.se
018-430 36 90

WHO AM I?

*I am in the young plant's first leaf, looking for light.
I am in their first blossom and their last.
Find me in thin sun rays dancing on your skin
and in the stormy winter night shaking the trees.*

*I wrote the poem of a look exchanged by two lovers
and the special place in the heart
that is just reserved for them.
I am in the song for the world that
escapes with every birth.
I am everywhere if you look and nowhere if you don't.*

*I count the feathers of the birds before I set them free
and in the wind that carries them to plac-
es unknown lies my breath.
I am one drop in the ocean or one million.
I am in every good you see and every smile you make.
I am a reason.*

*See me as a question or an answer, but
never as both at the same time.
Look for me in the majesty of a sun-
set in the mountains
or in the alphabet of the stars of a clear night,
but find me in your heart.*

*Read about the calm peace of similarities,
but write about the breath-tak-
ing beauty of differences
with the pen of oblivion.*

*I am the colour of the letters
in the main chapters of the book of life.
From where you stand, look ahead, but be
assured I am right under your feet.
I am a possibility.
I am alpha. I am omega. I am a jour-
ney. I am a white map.
I am a black night. I am the least like-
ly security. I am chance. I am fate.
I am two. I am one.
Welcome to my universe.*

POET: FRIEDERIKE MEY

POESI FÖR ALLA

TEXT & FOTO: ALVA SCHIÖLER

Poesi. Ett avskräckande ord för vissa. Otillgängligt och svårbegripligt, svårläst och pretentiöst, åtkomligt endast för människor med svart basker, ett glas rödvin i ena handen och en Lucky Strike i den andra. Stämmer verkligen den bilden? Är poesin så svår som den sägs vara? Nej, jag skulle vilja hävda motsatsen. Lyriken är en fantastisk och uråldrig konstform, en konstform i ständig utveckling som vrider och vänder på omvärlden och ger oss förmågan att sätta oss in i nya perspektiv, eller att vidga våra egna vyer och föreställningar. Jag tycker att fler borde våga sig på att börja läsa poesi, det är en spännande värld att dyka in i.

I år gav Albert Bonniers förlag ut en ny antologi med svensk poesi som täcker 1500 år av lyrikens historia, från runor till nutid. Antologin är 1064 sidor lång och väger två kilo. Den innehåller 650 dikter från närmare 200 poeter. Dessutom är den

inte orimligt dyr med tanke på dess enorma och rika innehåll, den är helt klart värd att spendera en del av studielånet på. Redaktörer för antologin är Niklas Schiöler och Daniel Möller, båda verksamma lyrikforskare vid Lunds universitet. Jag ringer upp Niklas Schiöler för att ta reda på mer om poesins betydelse och ställning i Sverige idag.

”De har läst 30 000 dikter och utgått från två urvalskriterier: kvalitet och historisk relevans”

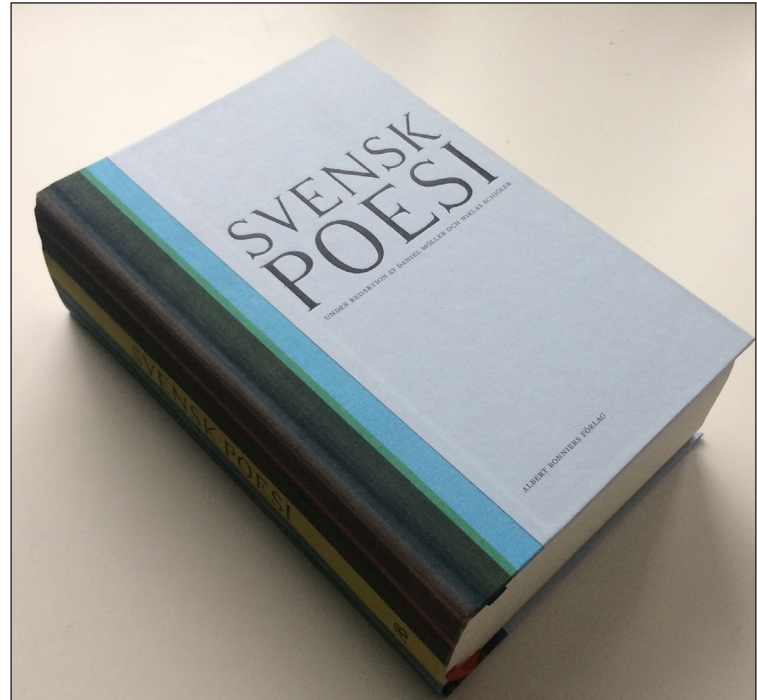
Till att börja med undrar jag varför Schiöler och Möller bestämde sig för att sammanställa denna tungviktare. ”Det finns två skäl”, säger Niklas. ”Dels handlar det om kärleken till poesin. Denna konstnärligt produktiva genre som tvingar oss till att se nya perspektiv och ger oss nya synsätt på människan. Den andra anledningen är att det inte utkommit någon sådan omfattande antologi på

20 år. Det behövdes en förnyad och uppdaterad version som löper ända fram till nutid. I Svensk poesi finns det ett tjugotal poeter som är födda efter 1980.”

Jag frågar Niklas hur de gick tillväga; hur kom de fram till vilka poeter och dikter som skulle få vara med i antologin? Han svarar att de hade en lista på 450 poeter från tre decenni-

er. De har läst 30 000 dikter och utgått från två urvalskriterier: kvalitet och historisk relevans. ”Det var såklart oerhört svåra val”, säger Schiöler, ”hur mycket plats ska poeten få i förhållande till hur

mycket den producerat och i förhållande till andra poeter i antologin? Vi gjorde extremt många val, tusentals val och tillslut står man ändå där och är besviken för att man inte fick med allt. Vissa poeter måste vara med men det har också varit ett personligt urval, i den här antologin finns det till exempel med betydligt fler kvinnor än i tidigare antologier.” Andra nyheter i antologin är det

stora antalet unga poeter och att det även finns finlandssvensk representation i urvalet.

Men hur är det egentligen med behovet av poesi just nu, år 2016? Niklas tycker att han ser ett behov av ett språk som är ett annat än samtidens snabba informationsflöde. "Min iakttagelse är att poesin har höjt sin status de senaste åren. Jag tror att det är en reaktion mot snabba medier. Dessutom finns det många unga poeter som skriver med ett direktare tilltal som kanske lockar en större publik." Schiöler talar även om scenpoesins framfart; poetry slam och uppläsningar, han säger att det är viktigt med denna typ av poesi och att den är direkt avlyssningsbar gör att vissa uppfattar den som mer lättillgänglig.

Apropå direkt avlyssningsbar poesi frågar jag Niklas vad han tycker om årets nobelpristagare i litteratur, Bob Dylan. Valet av Dylan som vinnare har varit ett hett debattämne

på kultursidorna de senaste månaderna och jag är själv lite tveksam till beslutet då jag aldrig sett Dylan som en poet, jag har tänkt mig honom främst som en musiker. Men Niklas svar förvånar mig: "Jag bejakar valet", säger han glatt. "Jag har inte varit så insatt i hans texter men jag har läst dem nu och han är storslagen. Jag tycker också att det är ett tecken i tiden, han skriver en poesi

"Jag tycker att det är viktigt att inte ha ambitionen att man måste förstå allt"

som når många och som förenas med musikalartisteri."

Vi fortsätter att prata om dagens unga poeter och Schiöler tar upp Athena Farrokhzad, som också fått avsluta hela antologin. Han tycker att Farrokhzad, och många andra unga poeter, gör sig tillgängliga och utmärker sig genom att ta tag i hela världsproblematiken. "Det är inte en

poesi för en liten publik", säger han, "för 10 år sedan var det annorlunda, nu har poesin breddats."

Men om man har inställningen att poesi är något svårt och otillgängligt, hur ska man gå tillväga? I vilken ände ska man börja nysta? Niklas svar på den frågan är: skaffa antologin! "Där finns alla stilar, svåra och konstiga. Jag tycker att det är viktigt att inte ha ambitionen att man måste förstå allt. Läs och lyssna, låt dig svepas med av detta märkliga språk." Schiöler tycker att det finns ett värde i själva obegripligheten. För att kunna läsa poesi måste man helt enkelt börja läsa, ju mer man läser desto mer får man ut av det. "Gör inte tröskeln för hög, poesi ska inte vara till för endast en kulturellit, låt det vara konstigt", säger han "poeter har aldrig haft en skyldighet att vara tydliga. Bejaka motsägelsefullheten."

KÖREN 40 ÅR

TEXT: ANTON JULIN
FOTO: RUTH SKALIN
ILLUSTRATION: ALVA SCHIÖLER

I höst var det dags för något som en ordinär student möjligtvis aldrig får uppleva under sin tid i Uppsala. Det var nämligen tid för Snerikekörens jubileumsfirande, något som bara inträffar vart femte år. Med konsert och fullsatt festsal firade nationens kör 40 år av sittningar, serenader och skönsång. Men kan det inte tyckas underligt att Södermanlands-Nerikes nation, som stoltserar sig som den äldsta och bästa av nationer, först 1976 fick sin egen kör? Inte kan nationshuset, med nationssången målad i dess tak, fatt genomlida alla sina sittningar utan någon som sjöng för dem? Inte riktigt; nationskören har nämligen anor som gammal manskör. Denna bestod sig dock inte utan lades ner då och då för att återuppstå under kortare perioder. Det var inte förrän 1975 som det tog fart igen på riktigt, då Gudrun Eriksson började arbeta för ett återupplivande, men nu för första gången som blandad kör.

Gudrun Eriksson var detta år nationens informationssekreterare, vilket bland annat innebar ansvaret som redaktör för nationstidningen. Med viljan och handlingskraften att skapa något nytt uppmanade hon

genom Aktuellt nationens medlemmar att delta i bildandet av en ny kör under mer stabila former än tidigare. I samma veva ställdes även frågan om någon satt inne på ett passande namn för denna nya kör.

Sagt och nästan gjort, för till vårens första nummer av Aktuellt från 1976 finns där en notis med inbjudan

”Det som började stapplande har nu, 40 år senare, fyllts med trevliga traditioner och underhållande historier”

till medlemskap i ”Södermanlands-Nerikes Nations ännu odöpta kör”. Även om namnet ännu inte var fastställt, hade åtminstone de regelbundna repetitionerna börjat och vad som sedan skulle bli Snerikekören var grundad. Med detta följde en mindre stabil period med varierande nivå och uppslutning, samt ett lågt deltagande från nationens manliga medlemmar. Även frågan om vem som skulle dirigera kvarstod. Till hösten 1976 löste sig detta, då Göran Carenbäck nästan av en slump infann sig på en av repetitionerna och blev efter den kvällen körens stadigvarande dirigent i hela 15 år. Rutin-

erna var alltså fastlagda. Från gamla nummer av Aktuellt framgår det att kören träffades en gång i veckan, där de tillsammans övade ett antal timmar för att sedan avsluta kvällen med några öl i nationens pub.

Detta upplägg har till stor del levt vidare. Det kanske inte blir öl efter varje rep, men det händer fortfarande

och då kan exempelvis redaktörer med obefintlig sångförmåga passa på att delta. Vid ett sådant tillfälle blir det tydligt hur situationen har förändrats. Det som började stapplande har nu, 40 år senare, fyllts med trevliga traditioner och underhållande historier, inte minst från serenadnätterna. Traditionen är att damerna kvällen före höstbalen sjunger för utvalda herrar under deras fönster och vice versa vid värbalen. Vanligtvis avslutas serenaden med att den uppvaktade firar ner en flaskka punsch till de som sjunger innan de rör sig vidare. En av dessa kvällar blev det dock annorlunda, när någon från tredje våningen valde att tysta sångarna med en hink vatten. Vid ett annat tillfälle, inför körens gäsmiddag på 80-talet, lyckades en överförfriskad herre förolämpa kocken till den grad att denna vägrade laga mat. Körens festmarskalk stod alltså där

utan möjligheten att servera någon gäs och behövde snabbt komma på en lösning. Ett alternativ behövdes och det bestämdes att anka skulle kunna bli en godtagbar lösning. Från ord till handling: några samtal ringdes och kvällen avslutades med att Snerikekören åt kinamat iklädda högtidsdräkt.

Det som Gudrun för 40 år sedan drog igång har slagit rot. Den "ännu odöpta kören" har tagit det officiella namnet Södermanlands-Nerikes nationskör och kan idag stoltsera med egna medaljer och frackband, fler aktiva korister än nationen har ämbetsmän samt fina, åtråvärda priser. Ett av de mest imponerande av dessa är Guldgaffeln, som kören vann 2003 med bidraget Gräsänkling blues. Körens historia är fylld av märkvärdiga och roliga händelser, allt från uppbrända julbockar, polisjakter och mycket mer som inte avslöjas för den oinvigda. Men det är inte bara vid interna tillställningar kören underhåller, tvärtom. Förutom de högt uppskattade framträdanden som görs av den outtröttliga kören vid varje sittning nationens anordnar, har kören en historia av att stå upp med både större spex och konserter. En av dessa konserter var just den som inföll nu i höst, som en del av deras firande.

Den 28 oktober var det nämligen dags och det var en dag av dubbelt firande: körens 40-årsfirande kombinerades nämligen med seniorföreningen Snerikekörens vänners 10-årsjubileum. Samtidigt som seniorerna höll sitt årsmöte – där Therese Wandemo blev vald till ny ordförande – repeterade 50 medlemmar ur kören för konserten. Konserten, som var gratis samt öppen för allmänheten, tog plats i Baptistkyrkan och blev således startskottet för kvällens firande.

Över 160 personer intog nationens festsal för att äta, fira och motta den för kvällen i ära framtagna jubileumsmedaljen. Men, främst av allt var de där för att sjunga! Sången leddes av totalt nio dirigenter – bland annat Göran Carenbäck – och de behövdes utan tvekan. Behovet skilde sig dock från det som finns av en sånganförelse vid andra sittningar. Där behövs de för att någon ska ta ton, att det helt enkelt ska bli någon som sjunger och gör det åtminstone hyfsat korrekt. Här var det annorlunda! Dirigenterna behövdes just för att intresset av att sjunga var så stort. Lika mycket som de fyllde rollen som sånganförelse fick de denna kväll fylla rollen som marskalkar. Sång var helt enkelt det genomgående temat för firandet. Snerikekörens syskonförening tillika nationens blåsorkester, Hornbos-

kapen, framförde utöver spelandet både sång och hyllningstal. Och tal var det gott om, då kören för många av kvällens gäster ligger varmt om hjärtat. Snerikekörens ordförande Angelica Chirico och Snerikekörens vänners avgående ordförande Tomas Florin tackade gästerna å båda föreningarnas vägnar. Även nationens förste kurator Theodor Söderberg – "den vilande koristen" – framförde nationens och hans egna lyckönskningar.

Kören må idag påstå att deras devis "Lite snyggare, lite bättre" är ironiskt menad, men en kväll som denna skulle de utan tvekan kunna säga det med grövsta allvar. Angelica själv, som har gått på många andra sittningar beskrev hur hon blev "tagen av hur vackert och stämningfullt det var" och att "det rosa slottets tak lyfte av all stämsång". Med den stora blandning av generationer som var där den kvällen kan det med stor säkerhet påstås att detta inte är en slump. Kören har under sin tid på 40 år lyckats skapa en stämning som lockar alla, allt från gamla dirigenter till en bebis!

Stort tack till Angelica Chirico, Joel Viegård, Petronella Sjögren och Tomas Florin samt kördeltagare från flera generationer som har varit till stor hjälp vid skrivandet av denna text!

Hej Snetikettspalten!

Jag har snart avverkat min första termin vid Den bästa av nationer och hunnit med både gasquande och balande, vilket givetvis varit väldigt trevligt! Dock har jag fortfarande inte riktigt fått kläm på etiketten vid sådana här tillställningar, eftersom det är så många regler att förhålla sig till. Kan du berätta hur det fungerar med skålande, bordsplacering och toabesök? Köre och gott: hur för man sig korrekt när man är på gasque eller bal?

Mvh, osäker bordskamrat

Hej och tack för din fråga! Kul att höra att du trivs. Att gå på gasque och bal fordrar, som du själv skriver, att hålla tungan rätt i mun under hela kvällen. Det är inte särskilt komplicerat när man väl vet det, så här följer en kort beskrivning av reglerna:

Kutymen är att personen till vänster är bordsherre och den till höger är bordsdam, oavsett kön. De som sitter närmast på vardera sidan kallas för vice bordsdam respektive -herre. Placeringen spelar roll för skålandet (se nedan). Kom ihåg att titta på bordsplaceringen innan du går in i festsalen! En gasque eller bal har alltid pauser inlagda under aftonen. Att resa sig från bordet när det inte är paus är inte bara störande, utan också ohöfsat. Har inte klubbmästarna aviserat paus sitter man ner. Punkt. Toabesök och rökande får helt enkelt planeras i förväg.

Det kan verka frestande att hugga in direkt när maten burits fram, men detta är väldigt ohöfsat. Istället väntar man tills de som sitter på honnörsbordet (det tvärställda bordet under fanan) börjat äta. På samma sätt slutar man äta när klubbmästarna bingar, någon talar eller ett framträdande pågår. Lägg besticken till vila så att det inte skramlar. Är det flera rätter har man flera uppsättningar bestick på bordet. Grundregeln är att använda dem utifrån och in - en uppsättning för varje tallrik man får. Servetten ska placeras i knät. Glaset kan tömmas lite hur man vill, men ska egentligen

drickas i ordningen: öl till förrätten, vin till huvudrätten, dessertvin till desserten och kaffe med avee på maten. Vinet brukar bjudas två gånger. Varje snaps bits av i tre delar. Vattnet är till för att släcka törsten.

Under maten får man såklart prata med de runtomkring, men så fort klubbmästarna bingar, någon talar eller det framförs något är man helt tyst. Även visknin-gar hörs och stör de övriga gästerna eller

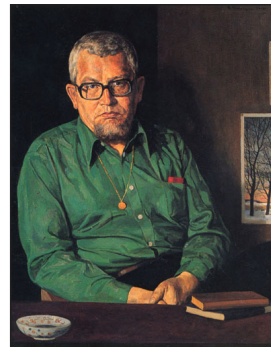
den som framför något. Skålandet, som bland annat sker efter framföranden av olika slag, är ett av de trevligaste momenten! Vi tillämpar den formella varianten där man gör samma varv två gånger för att visa sin bordspartner uppskattning. Den går till så här: varje bordspar lyfter glaset till ungefär mitt på bröstet, bordsherren tar glaset i vänster hand och bordsdamen i höger. Detta kallas för att skåla med "öppet bröst" för att inget ska vara i vägen mellan de skålande. Sedan vänder man sig till sin bordspartner och tittar denne i ögonen. Därefter vänder man sig till sin vice bordspartner och tittar denne i ögonen. Slutligen mot den som sitter mittemot och tittar också denne i ögonen. Drick en klunk och upprepa sedan samma varv en gång till. Ställ ner glaset.

Detta var en kort och ytlig genomgång av den viktigaste etiketten. Lycka till på kommande gasquer och baler!

*Eddie Fernberg
Marinerat stilpretto*

KÄNNER DU SVEN?

Det gör vi! Snerikes har nu fått äran att bli medlemmar i Sven Delblanc-sällskapet. Jana Rüegg är suppleant i sällskapetets styrelse. Vill du veta mer? Håll utkik i nästa nummer av Aktuell, som kommer ut i vår. Då kommer Jana att berätta mer!

NY PROINSPEKTOR!

Måndagen den 12 september, på nationens första ordinarie landskap, valdes hedersledamot Per Ström till nationens nya proinspektor! Per Ström har under lång tid varit aktiv för Uppsalas studentlivs bästa, i sin roll som universitets akademiintendent. För sitt övergripande universitetsengagemang installerades han våren 2005 som hedersledamot vid den bästa av nationer. Sedan dess har han fortsatt vara ett ovärderligt stöd som en länk mellan nationen och universitet. Efter inspektors-installationen vid höstens gästmiddag är vi på nationen övertygade om ett fortsatt bra samarbete och att han ska trivas med sin nya roll på nationen, både vid middagar och traditionsenliga kottkrig!

god ordning deltog jag på nationens andra landskap. Radade på bänkarna satt alla tänkbara typer av nationsmedlemmar. Allt ifrån de som är sprudlande och nyfikna på allt nationslivet har att erbjuda till de som är inne i slutspurtten av sitt nationsliv. Hur kul ett landskap egentligen är kan variera, men inspirerad, jo det blir man nog alltid. Det var en speciell stämning. En rätt spänd sådan. Många var nervösa inför vad de skulle säga i sin presentation, för att öka sina chanser att bli valda.

Presentationerna började och en efter en ställde de kandiderande sig framför publiken. Det var som en mini-speed-date, fast i monologform. På mindre än fem minuter skulle vi i publiken hinna få oss ett första (eller fjärde) intryck och vem vi skulle lägga vår röst på. Presentationerna var en blandning mellan välplanerade tal och spontana ansökningar. Alla lyckades sälja in sig själva som bra kandidater och vinna både förtroende samt hopp bland lyssnarna om en kommande god vänskap i ämbetsmannakåren. Vad jag blev imponerad! Deras intressen, erfarenheter och inte minst engagemang. Jisses vilket engagemang. Politiska föreningar, studentföreningar, nischade instagramkonton, tidigare ämbeten, projekt... ja, you name it.

Engagemang: "att vara delaktig i något och visa stort intresse för dess framgång" - Wiktionary.

Vi alla är engagerade. Bara det att allt engagemang inte syns för utomstående. Det är lättare för omgivningen att märka det engagemang som riktar sig utåt. Det engagemang som syns bland de som exempelvis har en post i en förening. Det är inte lika uppenbart för omgivningen att se engagemanget hos de som istäl-

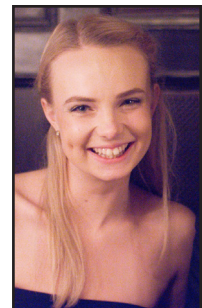
let för att ta en post, lägger ner sin tid på arbete i bakgrunden. De personer som är grunden till att det flyter på. Det kan vara engagemang i allt från till exempel jobba ett pass i nationsrestaurangen till att agera wingman eller hjälpa en kursare att förstå övningsuppgifterna inför en labb.

Så hur viktigt är det att vara engagerad? Och är vissa engagemang viktigare än andra? Jag skulle svara att det viktigaste att vara engagerad i, är i sig själv. Att man är delaktig i händelserna som skapar ens liv, och visa stort intresse för dess framgång oavsett hur stort eller litet det är. Glädjas åt att man lyckades komma in på kursen likväl nya färdigheter som att lyckas tillaga sin favoriträtt precis som man vill ha den. Framgångarna handlar inte enbart om mätbara prestationer i form av betyg eller projekt. Ett gott skratt eller att orka ta en långpromenad är framgångar även det.

"Det gäller att få en balans mellan aktivitet och icke-aktivitet" - Eva Dahlgren.

Jag skulle säga att det är tack vare vårt engagemang som vi utvecklas. Vårt engagemang i vårt arbete och i vår fritid. Att engagera sig i saker som personlig återhämtning. Vad det kan vara varierar lika mycket som det finns människor på jorden. Om det så är att lära sig nya saker, att träna, att umgås med sina vänner eller bara koppla av och göra saker man tycker är roligt. Bara för att den typen av engagemang inte alltid märks, innebär inte det att det engagemanget är mindre betydelsefullt. Så efter det här landskapet ska jag gå hem och engagera mig i saker jag tycker är roligt och hitta inspiration så att jag kan engagera mig i min nästa krönika.

I ämbetet,
Karin Dungner
Krönikör

GRÖNLAND, RASISM OCH TROLLKARLAR

TEXT & FOTO: AMANDA JEPSSON

Jag är den första studenten i modern tid som har åkt på utbytestermin från Uppsala universitet till Grönlands universitet. Det är få människor som åker till Grönland och därför är det ganska logiskt att vi får reda på så lite om Grönland. Befolkningen är ca 56 000 och generellt sprids inte de nationella nyheterna utanför landets gränser. Jag som svensk student visste inte alls vad jag skulle förvänta mig av min termin. Jag visste inte hur jag skulle bli mottagen, hur grönlänningarna skulle vara som människor eller vilket utbud de skulle ha i sina mataffärer. Jag var fylld med fördomar och förväntningar; hur var det där med igloos? Hur viktigt är det att komma ihåg "inuit" istället för ordet "eskimå"? Klubbar de säl och skjuter valar för skojs skull? Paddlar de fortfarande kajak och har de på sig anoraker?

Danmark koloniserade Grönland under 1700-talet och de har sedan dess haft en komplicerad relation. Efter andra världskriget föddes en nationalism bland inuiterna och idag finns det bland vissa en djup avsky för Danmark. Danmark å andra sidan vill gärna visa hur goda de har

"Grönlänningarna känner sig inte som danskar och vill heller inte vara det"

varit och är, för både öns miljö och dess invånare. Detta bidrar till inuiternas misstro och känsla av besvikelse. Deras naturresurser försvinner direkt ut på världsmarknaden, de måste importera i princip alla varor och antalet självmord, alkoholister och överviktiga blir högre och högre för varje år. Grönlänningarna känner sig inte som dan-

skar och vill heller inte vara det. Danmark har enligt mig en hel del att ta igen och ge tillbaka till Grönland. De borde ge medel för att strukturera upp utbildning, sjukvård och administration. De borde se till att sänka priserna på livsmedel så den gemene grönlänningen inte behöver tänka efter en extra gång för att köpa färska grönsaker. Livsstandarden borde kunna höjas och de stora samhällsproblemen skulle kunna lösas. Danmark har mycket att ta igen, men vissa Grönlänningar skulle också behöva förändra sitt beteende.

Den nya J. K. Rowling-filmen Fantastic Beasts and Where to Find Them har i skrivande stund premiär på svenska biografier. I de ursprungliga sju Harry Potter-böckerna beskrivs ofta det förakt som "renblodiga" trollkarlar har mot "mugglarblod". De som har en släkting som råkar vara utan magiska fär-

digheter har inte en lika självklar plats i trollkarlsvärlden enligt vissa och de är helt enkelt mindre värda. Trollkarlarnas nedvärderande syn går direkt att koppla till den rasism som finns på Grönland, i form av det förtryck som sker mot danska invånarna och de inuiter med danska släktingar. Det är inte alla grönlänningar som är rasistiska men tillräckligt många för att jag, som utan tvekan misstogs för att vara dansk, utsattes för det.

Det finns i princip tre olika folkgrupper på Grönland: inuiter som pratar grönländska och de som inte gör det, samt en minoritet danskar som bosatt sig på ön. Den folkgrupp som endast pratar grönländska räknar i många fall inte ens in de inuiter som inte kan språket som en del av befolkningen. De anses inte av dessa tillhöra inuiternas kultur och ska därför inte få föra den vidare. De

danskar som bor på Grönland blir ännu mer utsatta och de får ständigt kommentarer som "åk hem, du hör inte hemma här". Det spelar ingen roll om dansken är född på Grönland eller kan grönländska. Av de 56 000 personer som bor på Grönland finns det några som tycker att vissa

"Precis som i Harry Potter behöver man visa att de med förtryckande åsikter har fel"

inte ska få vara kvar. Precis som i Harry Potter behöver man visa att de med förtryckande åsikter har fel.

Generellt är de allra flesta grönlänningar öppna, välkomnande och trevliga. Jag kommer definitivt besöka Grönland igen och ön har den mest fascinerande naturen jag någonsin har upplevt. Grönland

är unikt, fantastiskt och vackert. I princip hela min uppfattning om Grönland och dess kultur förändrades när jag kom dit. Nej, de bor inte i igloos och har aldrig gjort, att använda ordet inuit är lika viktigt som att använda ordet samer och de jagar säl och val utan djurplågeri.

De använder också anoraker i samma utsträckning som vi gör i Sverige, och även om de föredrar motorbåtar, paddlar de kajak både som hobby och sport. Det jag istället är förvånad och chockad över är korruptionen, samhällsklyftorna, de skyhöga priserna och den misär som präglar ön. Det som gör mig mest upprörd och bestört är den utspridda och vardagliga rasismen. Alla som bor på Grönland ska få känna sig som grönlänningar om de vill det. Alla borde få bli lika inkluderade i samhället och ingen, ingen ska bli utsatt för rasism.

FYRA GLAS OCH EN BEGRAVNING

TEXT: ALBIN BJÖRK & ANTON RENMAN

För många Uppsalastudenter är vardagen en kamp mellan att gotta sig i allt som är trevligt här i livet och jakten på pengarna som ska betala för eländet. Det är här, när pengarna börjar sina, som vi studenter briljerar och visar upp vår mest entreprenörmässiga anda. Allt ifrån att gå halvvägs till Gamla Uppsala för att spara 5 kronor på en utskrift, till avancerad släktforskning för att hitta en släkting man kan ärva en frack från – Uppsalastudenten har en förvånansvärt hög arbetsmoral. En annan aktivitet som formats i samma anda är de välkända pubrundorna. 13 nationer och 13 öl ska man jobba sig igenom, gärna så billigt och så snabbt som möjligt. Men Uppsala är långt ifrån den enda platsen i världen där pubrundor är populära. Vi har provat på en pub-runda på Södermalm i Stockholm, en stadsdel som bland annat blivit känd tack vare sin breda krogscen. Vi valde att ta ett varv runt ön och besöka några av våra favoritkrogar.

Linje Tio, Hornbruksgatan 24

Vi inleder kvällen på Linje Tio vid Hornstull. Linje Tio är Sveriges kanske häftigaste bar just nu, och den har blivit placerad som nummer

25 av Worlds 50 Best Bars. Även vi glada amatörer märker att Linje Tio är speciellt. Exempelvis producerar de sin egen is, för att på så sätt vara säkra på att kvaliteten är på den nivån de förväntar sig. Hela grejen är nästan lite överväldigande och när det väl blir vår tur att beställa vet vi knappt vad vi ska ta. Vi plockar två drinkar som finns på menyn,

“Folket har blivit yngre, kläderna har blivit dyrare och skäggen har blivit mer vältrimmade”

den ena är en besk drink på Negroni och den andra verkar vara en variant på en Tom Collins, fast med vodka och punsch som bas istället för gin. Vi tjattrar lite med bartendern som talar väldigt gott om den härliga stämningen de har på Linje Tio, och hur kul det är att jobba på ett ställe som lägger så mycket omsorg i vad de gör.

Men kvällen är fortfarande ung, och Södermalm är stort. Vi kastar oss ut i fredagsnatten där folk i diverse åldrar vimlar på gatorna. Området

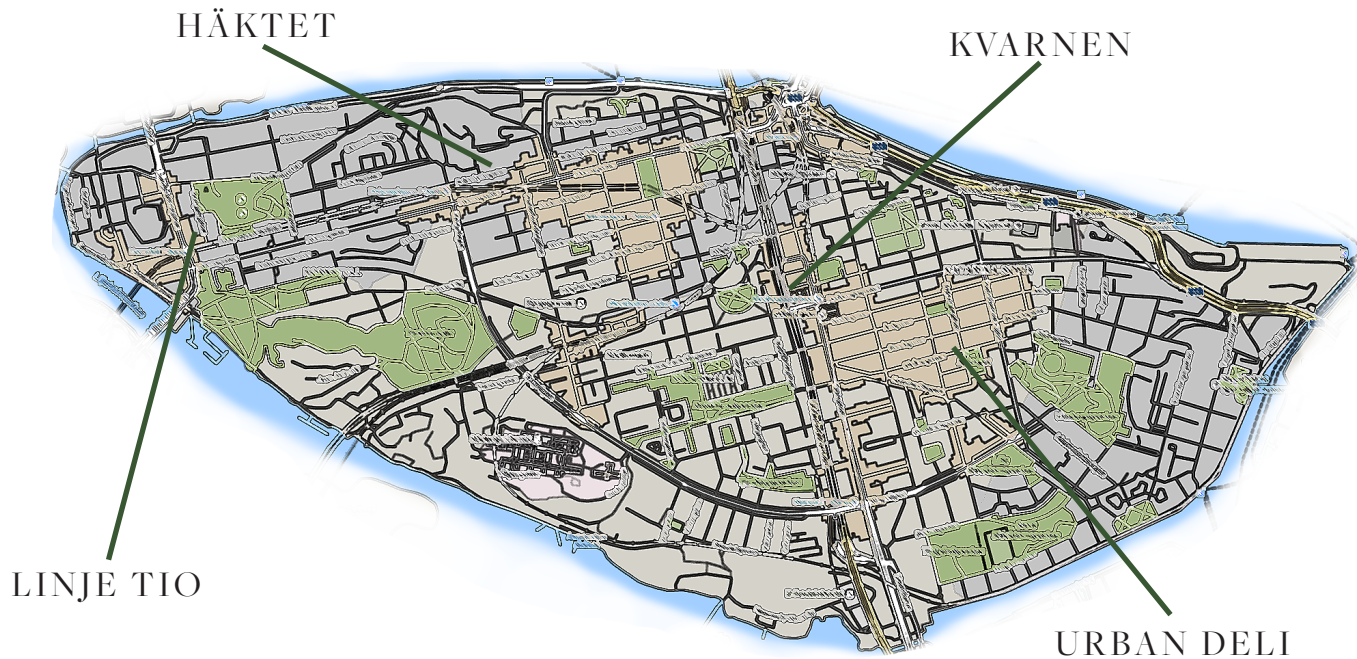
kring Hornstull är nog den delen av Södermalm som förändrats mest på senare tid. Från att ha varit förknipat med knivsöder, har de allt högre boendepreiserna och konstruktionen av en hipp galleria gjort att folket blivit yngre, kläderna har blivit dyrare och skäggen har blivit mer vältrimmade.

Det känns nu passande att klampa in på kvällens andra anhalt: Häktet.

Häktet, Hornsgatan 22

Efter lite efterforskning i våra mobiler får vi reda på vad Häktet fått sitt namn ifrån. Tydligt var byggnaden en gång i tiden en så kallad gäldstuga, vilket var en plats där man satte de stackare som inte kunde betala tillbaka sina skulder.

Väl inne i själva Häktet går vi rakt igenom restaurangen till deras ölbar, där vi kniper varsin kall Pilsner Urquell och slår oss ner vid ett av borden. Stämningen är härlig. Folk dividerar om allt från Hammarby till Donald Trump, medan sköna låtar spelas i högtalarna. Stämningen är så pass behaglig att vi tar varsin öl till innan vi beger oss ut i Stockholmsnatten igen.

Efter ett snabbt proviantstopp rör vi oss mot Sveriges hipsters epicentrum, Nytorget. Där vi beger oss in på moderna klassikern Urban Deli.

Urban Deli, Nytorget 4

Väl inne på Urban Deli ångrar vi genast vårt beslut att käka på vägen. Urban Deli, som också kan skryta med att ha en helt egen saluhall, serverar käk som skulle få det att vattnas i munnen på den mest kräsna matskribenten: allt från fiskgrytor och chark, till råbiff och grilltallrikar. Vi är dock inte här för maten utan går målmedvetet mot baren där vi hugger tag i bartendern Alex Lindberg. Efter att ha slängt ihop två egenkomponerade drinkar och varsin stor stark går han med på att besvara några kortare frågor, ställda av de nu smått berusade skribenterna från en liten studenttidning i Uppsala.

Hur kommer det sig att du började jobba som bartender?

"Jag sökte massa jobb direkt efter gymnasiet, men utan framgång. Min bror jobbade som kock på Urban Deli och rekommenderade mig att söka hit. Jag hade inget direkt intresse då men det har utvecklats automatiskt efter 5 år i branschen."

Hur är atmosfären här på Urban Deli?

"Genom att jobba här har jag upplevt att det är ett ställe med mycket humor, otroligt mycket olika människor med olika bakgrund och sexualiteter, vilket har gjort jobbet spännande och sällan tråkigt. Det är den främsta anledningen till att jag jobbat här så länge och även en anledning till att det är populärt. Jag tror

"Jag tror att folk gillar att vara på restauranger där personalen ser ut att trivas med varandra"

att folk gillar att vara på restauranger där personalen ser ut att trivas med varandra."

Har du något tips till folk som vill komma in i krogranschen?

"Att vara snabb, social och stresstålig är viktigt, men det är bara att söka och jobba på. Det är världens bästa extrajobb för en student och när man väl fått in en fot kan man jobba nästan var som helst."

Varlden är världens bästa drink enligt dig?

"Jag gillar att använda sprit och ingredienser som kanske inte används så ofta. Själv gillar jag att dricka spritiga klassiker som boulevardier, vilket är en tvist på negroni med whiskey istället för gin."

Efter ytterligare några cocktails och kanske ett litet järn eller två, beger vi oss vidare. Efter en snabb titt på klockan inser vi att tiden sprungit iväg. Våra valmöjligheter är nu inte längre oändliga och vi beslutar oss för att det är dags att vandra iväg mot stället där vi hela tiden förstod att kvällen skulle sluta.

Kvarnen, Tjärhovsgatan 4

Vi slår oss ner med varsin iskall Falcon och blickar ut över den stora ölhallen. Södermalm må gå mot nya tider, på gott och ont, men Kvarnen är ett ställe som alltid kommer att bestå. Här samlas både gamla och unga för att mötas över borden med en öl i handen. Ingen dömer någon och ingen förväntar sig något annat heller. Det är också därför som Kvarnen blir den bästa platsen att avrunda vår fyllesaga, på en plats där både kostnaderna för utskriften och frackar inte är mer än ett avlägset minne från en svunnen tid.

HAMBURGARE & KURATORER

TEXT: SARA WIDEBECK
FOTO: LINA THELANDER

Den 19 november 1990 ökade Akademiska sjukhuset i Uppsala av utropet: en 3Q är född! varpå doktorn höll upp ett vackert barn med helskägg och insignie. Riktigt så var det kanske inte, även om den lilla gossen snart skulle bli känd som kvarteret St: Pers egen Perup.

Tobias Perup växte nämligen upp i nationskvarteret och har i stora drag spenderat ungefär en tredjedel av sitt liv som aktiv medlem på den bästa av nationer. Rollen som tredje kurator är ingen barnlek, även om huvudpersonen faktiskt uppfann en egen barnlek på 90-talet, vilken säger rätt mycket om Perup. Leken gick ut på att han satt i ett träd på gården och sa åt klasskompisarna vad de skulle göra; saker såsom kullerbyttor eller andra konst. Numera basunerar han istället ut order över utvalda ämbetsmän, som i mångt och mycket får hela Snerikes verksamhet att gå runt. Tredje kuratorn på nationen är nämligen ansvarig för klubb- och restaurangverksamheten, ett område som Perup har haft stor insyn i; han har haft otaliga klubbverksamheter och dessutom drivit sommarklubben Bryggan hela tre gånger.

Under sin tid på nationen har Perup flippat mer än 4000 burgare, och det märks att han stått otaliga timmar i nationsköket. Nu var det min tur att kocka med Perup, vilket är som att bevittna en fullt arbetande julk-lappsmaskin tagen ur tomtens verkstad på tv. Hela nationskören kan komma och lägga beställning på 40

välstekta hamburgare och efter en kvart slungas burgarna ut på löpande band, inte alls olikt de talande dockorna eller flygfärdiga planen.

Perup är glad och humoristisk, med ett musikintresse som en gott och blandat-påse. Ur högtalarna i köket strömmar allt från svensk hip hop till lugn jazzmusik när det är hans mobil som styr. "Jag lyssnar på allt men jag äter hip hop till frukost" säger han när jag ber om ett citat. När det är lugnt i köket spelar vi pest eller kolera på sagd mobiltelefon. "Aldrig mer kunna höra eller aldrig mer kunna se?" Jag vet inte om

*"Allt i livet löser sig.
Antingen löser det sig
eller så dör du, vad är det
värsta som kan hända?"*

det säger mer om mig än om honom när vi gång på gång valde olika svarsalternativ efter diskussioner om fullständigt makabra situationer, man vet ju inte vem som har rätt.

Det är sittningar och städdagar, weekendresor till Lund och ämbetsmannahelger på hemlig ort: att vara tredje kurator är ett heltidsjobb som sträcker sig från tidiga mornar till sena kvällar. Varje morgon promenerar Perup till Snerikes och ser fram emot "världens bästa jobb och världens bästa kollegor". Studentnationen är verkligen en plats att träffa nya vänner och ovänner, och Perup har lärt känna otroligt många olika personer som han kanske aldrig hade träffat annars. Med blott

25 hp på sina 7 nationsår verkar det som att valt huvudämne hittills har varit just människor. Jag skulle vilja säga att han har lika god hand med människor som med stekspaden i köket. Det intygas av servispersonalen när de står och häckar utanför vår arbetsyta, för Perup har gjort intryck på var och en av dem. "Han är så involverande" och "Han var den första som kunde mitt namn när jag bara hade jobbat ett pass i restaurangen", säger servispersonalen när jag pratar med dem. Någon som identifierar sig som "half man, half amazing" kan ju inte annat än gå hem hos de flesta snerkingarna.

"Det löser sig" hojtar Perup över ljudet av stekplattan, köksfläkterna och mina desperata klaganden över felskuren melon. Och visst har han rätt. Ingen ser ens mina melonbitar i kvällens sallad när den serveras bredvid kalvkreationer och gyllenbruna halloumiburgare från Perups del av köket. "Allt i livet löser sig. Antingen löser det sig eller så dör du, vad är det värsta som kan hända? Alla ska vi den vägen vandra!" säger Perup lite melodramatiskt och tittar med kritisk min när jag ger mig på att klumpigt försöka skinna en laxsida efter en noggrann genomgång i konsten. Det mesta löser sig och det visar vår tredje kurator gång på gång. Antingen genom att ställa sig och svettas vid ett varmt stekbord eller genom att spendera timmar på Brundisium med noggranna beställningar eller sponsravtal (eller vad nu en 3Q gör?). Eller så kan man sitta i trädets och säga åt andra vad de ska göra, det blir ju uppenbarligen ganska bra tillslut ändå.

Tredje kurator Tobias Perup, skribent tillika recentsiorsförman Sara Widebeck och servitris tillika helgfikavård Ebba Folkesson.

ALVAS MATKASSE

TEXT & ILLUSTRATIONER: ALVA SCHIÖLER

Som student har man mycket att göra. Plugg och nationsliv, hur ska man hinna laga mat? Här kommer några enkla och extremt goda recept som värmer en kurrande vintermage. Ett hett tips, som många erfarna studenter säkert känner till, är att göra storkok. Gör åtta portioner istället för fyra så har du matlådor så det räcker och blir över; det är både tidseffektivt och bra för budgeten.

Champinjonsoppa

En soppa med en extremt tråkig färg (grå som den gråaste novembermorgon), men med en smak och värme som förlåter allt.

Du behöver, till ca 4 portioner:

- ca 500 g champinjoner
- 1 gul lök
- 1 vitlöksklyfta
- olja
- färsk persilja
- 5 dl vatten
- 1 grönsaksbuljongtärning
- 5 dl Oatly imat (kan ersättas med vatten om spargrisen ekar tomt)
- salt
- peppar

Gör såhär:

Ta fram en stor kastrull. Skiva champinjonerna och hacka löken. Fräs champinjonerna, löken och vitlöken i olja i några minuter. Klipp i persilja och fräs lite till. Tillsätt vatten, grönsaksbuljong och imat. Låt koka i 15 minuter. Mixa soppan slät med en stavmixer, tillsätt mer vatten om du tycker att konsistensen är för tjock. Smaka av med salt och peppar. Servera med hembakt bröd!

Refried beans

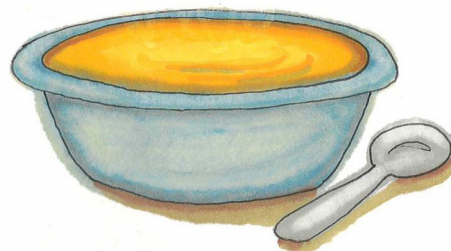
Refried beans är bönor som stekts med kryddor och olja tills de blivit krämiga. Gott att äta som det är med ris, eller varför inte byta ut tacofärsen för en gångs skull? Fungerar även perfekt att ha på macka.

Du behöver, till ca 4 portioner:

2 pkt svarta bönor
1 gul lök
2-3 vitlöksklyftor
olja
ca 1 tsk spiskummin
ca 1 tsk smoked paprika
ca 1 tsk chiliflakes
ca 1/2 tsk cayennepeppar
ca 1 tsk salt
ca 2 tsk peppar
ca 1/2 tärning grönsaksbuljong
1/2 lime

Gör såhär:

Hacka lök och vitlök fint. Hetta upp en stekpanna med olja och bryn löken tillsammans med kryddorna på medelhög värme till den mjuknar. Skölj av bönorna i ett durkslag. Häll i bönorna i stekpannan. Koka upp grönsaksbuljong. Häll i lite grönsaksbuljong i taget och låt koka ihop med bönorna. Det är klart när det blivit en krämig blandning. Pressa i lime! Smaka av med mer kryddor. Ett tips är att använda mycket olja så blir rätten extra krämig.

Sötpotatissoppa

En god soppa med glad färg som faktiskt blir ännu godare när den fått stå till sig i kylen. Kryddningen kan varieras i det oändliga men här kommer ett grundrecept!

W

Du behöver, till ca 4 portioner:

3 stora sötpotatisar
4 stora morötter
1 gul lök
olja
ca 1 tsk salt
ca 1 tsk peppar
ca 2 tsk smoked paprika
ca 1 tsk chiliflakes
ca 1 tsk cayennepeppar
ca 1 tsk kardemumma
ca 2 tsk kanel
ca 3 tsk curry
vatten
1 tärning grönsaksbuljong
1 burk kokosmjölk
1/2 lime

Gör såhär:

Hacka sötpotatis, morötter och lök. Hetta upp en kastrull med olja. Fräs potatis, morötter och lök tillsammans med kryddorna en liten stund, tills löken börjar mjukna. Häll på vatten så det precis täcker grönsakerna och ha i en buljongtärning. Koka upp och häll i kokosmjölk. Låt koka tills morötterna och potatisarna är mjuka. Mixa soppan slät med en stavmixer och tillsätt mer vatten för önskad tjockhet. Pressa i lime. Smaka av och krydda efter behov. Toppa med färsk koriander och servera med nybakt bröd.

Vridna baguetter

Baka ditt eget bröd! Det är både billigt och gott. Vridna baguetter är ungefär världens enklaste bröd och det går att variera. Testa till exempel av ha i olika sorters mjöl eller smaksätt brödet med solrosfrön eller pumpakärnor.

Du behöver, till ca 3 baguetter:

6 dl ljummet vatten
1/2 pkt (25g) jäst
2 tsk salt
11 dl vetemjöl

Gör såhär:

Smula ner jästen i en bunke och lös upp tillsammans med en liten mängd av det ljumna vattnet och salt. Tillsätt resten av vattnet. Häll i mjölet och rör ihop till en kladdig deg. Låt jäsa under en kökshandduk i några timmar (minst två). Värm upp ugnen till 250 grader. Häll ut degen på ett mjölat bakbord. Knåda inte. Dela degen i tre delar. Täck en plåt med bakplåtspapper och forma baguetter genom att vrida degbitarna och lägga ut dem på plåten. Sätt in i ugnen och grädda i ca 12 min, sänk värmen till 150 grader och grädda i ca 15 min till. Bröden är klara när de låter ihåliga när du knackar på deras undersida. Servera med någon god röra!

A MOTHER'S ADVICE

TEXT: ANNA BEREZA-JAROCINSKA & ERIK ÖDMANN

FOTO: IBIGE DAHLBERG KANG

Dear international students

You have all been thinking "winter's coming" ever since you first set your foot in Uppsala, and now winter has finally arrived! Well it left again but it will probably be back by January. This is the way Sweden works in winter. One day it's autumn, then it's winter, spring, winter, summer, winter, spring? WINTER!

Many of the locals have noticed your struggles to dress appropriately. In Sweden we have a saying, "There is no bad weather, only bad clothing", and those of us that have been here for a while would like to give you some advice:

1. Buy a proper winter jacket. That means a big, fluffy, heavy down jacket in a waterproof material. Not some flimsy autumn coat that won't keep you warm in -5 degrees (it'll get MUCH colder than that).

2. Get winter shoes. And by shoes we mean boots. Canvas shoes just won't do when ice covers our streets, homes and hearts.

3. Why aren't you wearing a hat? Didn't your mum ever tell you that "like 90% of your body heat escapes from your head and that you'll get pneumonia and die without a hat."¹ A baseball cap is not a hat, it's an ornament frat-boys and Australians wear.

One last thing, you think it's dark now? Get ready for December and January, that's some dark shit. Bring a flashlight, lots of candles and tea.

With all of this being said, we'll miss those of you that are leaving (and will therefore miss Valborg...), you've made this semester unforgettable. For those of you that are staying, prepare for a long, dark winter seemingly without an end. If you ever need a helping hand through the snow and ice, we will be here to guide you to IKEA, they literally have it all.

But seriously, please survive this winter, we love you. For real though, don't leave. Please. We're lonely. It's cold.

Anna Beres-Jarocinska och *Erik Ödman*

¹Bambis Mum, Winter 1994, 1995, 1996, 1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016 (2007 was warm winter)

ODE TILL MIN MAMMA

Med en ljudlig tjutande handbromsmanöver undviker jag att cykla in i tantens hund som lyckligt ovetandes travar ut på cykelbanan. Jag trampar fart igen, in i den kaotiska skogen av cyklar på stationen, krånglar med läset och halvspringer till tåget. Inte för att det är så viktigt för mig att hinna hem just till 14:40, utan för att biljetten redan är köpt, och det vore för jobbigt att köpa en ny. Jag klarar det precis, tränger mig fram till en fönsterplats och hivlar upp väskorna på bagagehyllan. Svettig från cykelfärden, bakfull från gårdagen. Jag sjunker ner på sätet. Återigen upptas min koncentration av en pulserande huvudvärk med epicentrum bakom höger ögonlock.

Tåget rullar långsamt med stön och gnissel. Jag stödjer armbågarna i knäet och vilar ansiktet tungt i handflatorna. Masserar ögonlocken och tar några djupa andetag innan jag lyfter blicken för att se staden försvinna. Det slår mig att jag lovat skjutsa min lillasyster till en innebandymatch ikväll. Öppnar Google i telefonen och skriver "kan jag". Sökhistoriken fyller i resten och visar vägen direkt till Aftonbladets promillekalkylator. Hur många öl drack jag igår och hur många glas vin? Tio? Jag försöker gå igenom kvällen men tappar tråden när jag minns en konversation om saker som jag aldrig skulle tagit upp nykter. Jag svär för mig själv och undrar varför jag alltid ska försöka imponera. Webbsidan upplyser om att det är klokt att låta bilen stå, men att det borde vara okej efter klockan 17. Lättad gräver jag i fickan och fiskar

upp snusdosan. Två futtiga påsar skramlar på botten. Måste köpa en ny. En dosa kostar 39 kronor, om den räcker i fyra dagar blir det en tia om dagen och det lägger mina kompisar på kaffe i studentkafeterian, tänker jag. Så länge jag håller mig till sex snus om dagen och har kaffe i termos funkar det. Och förresten ska jag sluta, eller åtminstone dra ner på snusandet, efter nästa tenta. Dessutom är det bättre än att röka. Och vem bryr sig om det kostar några friska år efter 75 när det håller mig på humör nu? Jag tar den sista för helgen och gömmer dosan i botten av necessären, för mina föräldrars skull.

"Att vara bakfull en onsdag är inte att vara ansvarslös, det är att vara ansvarsfri"

Hemma är allt som vanligt, men något känns annorlunda. Som om jag är lite av en främling. En som fortfarande hör sorlet från gårdagen i bakhuvudet, som luktar svagt av rök och öl, som kanske är lite smalare, ser lite tröttare ut. Jag undrar om det märks. Märks det att jag numera sitter ensam vid datorn i timal bara för att fly mina tankar? Att jag lever en stor del av mitt liv speglat i en mobilskärm? Att jag sänker ljusstyrkan och ger upp ett par timmars sömn för att få uppleva mer? Mamma har städlat och gjort fint, hon möter mig i hallen med en kram. Jag hänger av mig, lämnar väskorna på golvet och håller upp en stor kopp kaffe

i köket. Vi står där vid köksbänken och småpratar en stund och så kommer frågan som jag stålsatt mig för: "Hur mår du egentligen?". Jag hör undertonen av oro i hennes röst och känner hur hon med blicken fixerar mig med lika delar förebråelse och medlidande. Jag stirrar ner i kaffekoppen, avskärmar mig från omvärlden och tänker att hon har fel. Oavsett vad hon tänker om mina vanor så är det fel. Att dricka sig full flera gånger i veckan, att sträcktitta på serier, att vifta med en cigarett på ett obrytt sätt på någon balkong på en förfest, det är inte några dåliga vanor, det är tillgångar. Det är okej att äta glass nästan varje dag för jag tränar ju. Att hänge sig är att leva.

I staden där jag bor existerar inte missbruk, för där existerar inte vardagslivets fasta punkter. Att vara bakfull en onsdag är inte att vara ansvarslös, det är att vara ansvarsfri. I den här staden är allting möjligt om jag bara resonerar korrekt, väljer rätt kurser, går på rätt fester, testar allt och släpper taget. Säger ja. Det finns ingen skam i att förstöra sin kropp – destruktivitet är det pris jag betalar för självförverkligande. Ett pris som känns rimligt för varan jag får. Att vara vem jag vill, att i framtiden inte tänka att jag inte levde, att helt enkelt i nuet må bra. Jag vet att jag kan sluta för jag har intalat mig det. För jag måste kunna. Och jag tittar upp från kaffekoppen och anstränger mig för att låta övertygande när jag säger: "Jag mår bra mamma".

Demiratus
Södermanlands-Nerikes
nations filosofiförening
demiratus@snerikes.se

TERMINSKRÖNIKAN

VÅREN 2016

KRÖNIKÖR: JOHANNA GUSTAFSSON
FOTO: LINA THELANDER

Efter ett par veckors vintervila slog Södermanlands-Nerikes nation återigen upp portarna för Uppsalas studenter, till en termin som skottåret till ära innehöll en hel extra dag. Kuratlet utgjordes av fröken 1Q Johanna Ingvarsson, herr 3Q Jonas "Piffe" Tilling och den nye spelaren Oscar Falkman, som inledde sin första termin som 2Q. Trion var redo att leda den bästa av nationer under den första, och ljusaste, halvan av 2016. Brundisium fylldes återigen av vilna recentiorer som välkomnades in i studentlivet på Snerikes och restaurangvärdarna Elvira Berglund, Theodor Söderberg och Carl Olsson piffade upp nationshuset och förberedde sig inför premiärtisdagen. För ämbetsmännen bar det strax av på Vinterkongress, där oöverninerliga Powerpointpresentationer och lära känna varandra-lekar ute i snön väntade. Under kongressens tema "titlar" infann sig en viss 100-åring som (inte) gick ut genom fönstret och försvann utan som istället var en av de som kammade hem pris för bäst utklädda.

I slutet av januari gjorde magi entré på Snerikes då alla som förgäves väntat på sitt Hogwartsbrev fick revansch och för en kväll kunde festa som en trollkarl à la Harry Potter. Fine dining-succén Salongen drog igång igen, och torsdagsvärdarna Hugo Holmberg och Grim Jonsson Wold förgyllde alla våra torsdagar med inte bara ärtsoppa och pannkakor utan även små trevliga historielektioner.

Under februari månad var det dags för alla recentiorer att få klarhet i

vad det här recepkpaketet egentligen innebär och vad en så kallad snerking har för sig. Då universitetshuset var belamrat med byggställningar, med andra ord stängt för renovering, var mottagningen av säreget slag. Recentiorerna fick nämligen tillbringa mer tid i Snerikeshuset, och de bekanta sig med ämbetsmännen i festsalen istället för i universitetshuset. Recentiorerna introducerades för obekanta begrepp och presenterades för traditioner samt vett och etikett under Snerikesittningar, till sällskap av punsch, ärtsoppa och pannkakor. Efter prova-på-sittningen var det snart dags för vårens Reccegasque och de nya snerkingarna började få kläm på det här med dresscode, innebörden av "dk", hur man egentligen skålar samt

"Det här var nog en av de bättre terminerna. Den innehöll ju trots allt en hel extra dag."

hur man hinner äta upp maten mellan tal, sånger och uppträdandet. Utöver välkommandet av recentiorerna bjöd nationen under februari även in till barnkalas, under svepskålet städ dag. Städssexan förvandlades strax till ett riktigt kalas till följd av ett australienskt-svenskt födelsedagsfirande som förevigades på film.

Den 29 februari var det äntligen dags för Skottårsbal! Precis som namnet antyder äger det enbart rum på just skottår. På Snerikes är det såklart endast på självaste skottårsdagen som detta

ska firas och i år blev det därmed bal på en måndag. I Museum Gustavianum bjöds det på fördrink och fotografering till tonerna av harpa; en bra uppvärmning inför den stora fotograferingen utanför Domkyrkan. Med känslan "det här händer bara en gång var fjärde år" bar alla gäster lyxiga masker och nationen hade tagit i från tårna. Allt från det stjärnbeströdda taket, kvällens meny och dukning, "Akademiska Spelen 2016" samt alla inblandade visade att sittningen var väl värd att vänta på. Så, för er som har kommit till Snerikes den här terminen är det värt att stanna i minst fyra år för att vara med nästa gång.

Det var inte bara balen som var av limited edition – under kvällen introducerades Södermanlands-Nerikes nya sångbok där gästerna fick en exklusiv Skottårsbalsupplaga som väntade inslagen i paket som fick öppnas först vid Uschiameja. Terminens sångångsförare Fredrik Wilbrand kunde därav briljera lite extra eftersom han, tillsammans med Jonas Lovéus samt deras sångboks-crew, är upphovsmakarna bakom den bästa av sångböcker. De presenterade stolt att sångboken nu både är Svanenmärkt, i fickvänligt format samt tillgänglig online i digital upplaga. Det dröjde inte länge innan sångboken plockades fram igen och blev ännu mer inbiten under vårens sångboks-fest.

Den 10 mars samlades alla framgångsrikaste Uppsalastudenter i festsalen för vårens första talarräff med framgångsexperten Annika R Malmberg. De närvarande fick utöver en peppande föreläsning även fundera över om man klassas som en gul, röd,

blå eller grön person. Alternativt fundera kring vad man egentligen ska göra med sitt liv, eller i alla fall vad man ska göra efter studierna.

Trots vårens låga temperaturer hade det blivit hög tid att planera för sommarens ferierestaurang Bryggan. Efter uppskjutanden, extrainsatta Nationsfullmäktigemöten och svettig oro, kunde Brygganvärdarna för sommaren 2016 fastställas. Teamet utgjordes i år av fem tjejer och studenterna i Uppsala slapp oroa sig för var de skulle spendera sommarkvällarna. Samma dag bjöds det in till Öppet Slott. För den uppmärksamme, eller erfarne, innebär detta mycket riktigt öppet hus i vårt nationsslott. Reccheförmännen hade i år slagit på stort. Utöver att bland annat få prova på att stå i baren, plocka på sig gratis godis och delta i diverse tävlingar fanns dagen till ära även en mekanisk tjur! Det visade sig vara svårare än vad det såg ut att leka cowboy och tjuren gick varm medan det oövervinnerliga, samt till synes orimliga, rekordet på omkring två och en halv minut försökte slås.

Påsklovet började närma sig men innan dess var det dags för mitterminskongress för Snerikes ämbetsmän. Dagen till ära fick vi sällskap av vår nationskaplan Sigrid Sundmark och tillsammans kom vi fram till nationens ledord glädje, variation och relationer. För att ytterligare bygga vidare på "relationerna" begav sig alla ämbetsmän till "stället där man spelar Laser-game", fast inte för att spela laser-game. Det blev istället minigolf i sällskap av ett gäng högljudda barn. Till kvällen bjöd klubbmästarna Klara Rosengren Keijser och Linnea Alm in till en Astrid Lindgren-sittning där tonerna av "Falkman, Falkman, världens bästa Falkman" gav en viss andre kurator hybris för resten av terminen.

Den 2:a april var det dags för Dam-supé, en heldag med lekar under herrarnas regi, som i år gick i temat TV-serier. Nedre dans var därmed fullt av popcornskålar (vilket ska tilläggas var ett stort plus) och vi tjejer fick tävla i bland annat På Spåret och Gift vid första ögonkastet. I

samband med några dagars värmebölja inföll vårens andra landskap med nagelbitande val inför nationens hösttermin. Sexan bjöd sedvanligt på intima presentationer av höstterminens nyvalde 3Q, Tobias Åke Perup, samt höstterminens 1Q, Theodor Bengt Hannes Söderberg. April bjöd även på en nyfödd hertig av Södermanland, Prins Alexander Erik Hubertus Bertil, en födelse som inte passerade obemärkt förbi.

KRÖNIKÖR JOHANNA GUSTAFSSON

April kulminerade äntligen i Valborgsveckan, som detta år inleddes med snö, men varför älta oväntade snöoväder? På Kvalborg var det hype över E-Type och this was the way hela Uppsala ville spendera Kvalborg, men dessvärre fastnade merparten i den rekordlånga kön. Efterföljande Valborg summeras med sol, "champagneflaskor" som, vad jag märkte, inte tog slut under champagnegaloppen samt allt annat som hör Valborg i Uppsala till.

Första Maj, Majmiddagen, är som bekant inte en vilodag på Snerikes, utan en morot att vara på topp även "dagen efter". För de morgonpigga tagades det upp till nationsgraven. Resterande dök upp till fördrinken och försökte undvika att spilla ut

Bloody Maryn på sin ljusa dress code. Festsalen fylldes med guldade studentmössor samt nyare studentmössor med "extra allt". Kören spelade Shoreline, till synes efter påtryckning från en av gästerna, och hedersledamötena Hans Franzén, Lars Wahlund och Christer Henriksén installerades. Spexet hölls i Engelska Parken innan kottkriget, och tjejerna tog även detta år hem vinsten, men alla fick fira med kokt kory i trappan efteråt. Och så gick 2016 års Valborg mot sitt slut.

På en stekhet majdag var det dags för SNally, Snerikes rebusrally, som detta år utfördes cyklandes istället för med bil och detta omnämns särskilt eftersom att SNally-pokalen togs hem av mitt lag. Det följde ytterligare ett landskap och städ-dag och katalogiseringen som inleddes innan jag satte min fot i Uppsala blev äntligen färdig. Det ägde även rum en viss examensfest i festsalen. Jag och min vapendragare till uppsatspartner Kristina Kardell, tillika höstens klubbmästare, firade nämligen vår kandidatexamen, i förskott. Festen avslutades med en ny familjemedlem, vid namn Plopp.

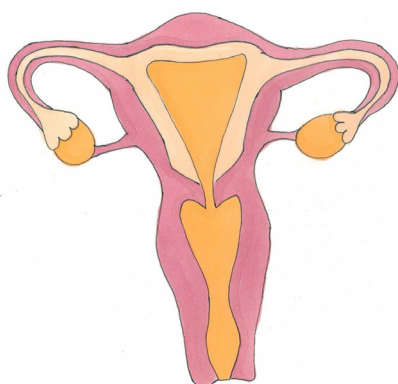
Trots att nationen tagit sommarlov och lämnat över ansvaret till Bryggan var inte terminen över. Värbalshelgen väntade, med terminens andra bal. Till Värbalen fylldes festsalen av landsmän och landsmaninnor samt gäster och stipendiater från vännationer. Höstterminens 1Q och 3Q installerades och Anna Norrman höll ett rafflande tal till mannen. Kören framförde ett Tinderinspirerat Astrid Lindgren-medley och Hornboskapen sprang på grönbete med Dancing Queen. För de som höll sig vakna stämde det upp till skönsång i morgonkvisten i Universitetsparken, samtidigt som solen långsamt gick upp.

Ämbetsmännen avslutade slutligen terminen tillsammans med mat och egenkomponerade sånger - och så var ännu en termin till ända, sammanfattad på drygt 1000 ord. Med det sagt vill jag, precis som många krönikörer innan mig, påstå att denna nog var en av de bättre terminerna. Den innehöll ju trots allt en hel extra dag.

QUIZ

DJING'QUIZ KHAN OCH DE ÅTTA FRÅGORNA

Den här gången tar vi oss igenom en massa erövrare. Förbered er på att lära er absolut ingenting av värde!

Fråga 1

Enligt en undersökning är Djingis Khan förfader till en stor del av världens befolkning. Hur många procent?

- 1. 1%
- X. 0,5%
- 2. 0,005%

Fråga 2

Alexander den store är en annan stor erövrare. Han erövrade stora delar av Asien, men vid vilken flod tog hans expansion stopp?

- 1. Indus
- X. Ganges
- 2. Euftrat

Fråga 3

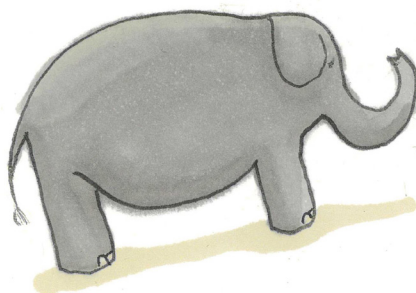
Sveriges bidrag till listan över erövrare är Karl XII (aka Kalle Dussin). Vilken maträtt, som numera gjort sig till en klassiker i de svenska köken, fick han med sig hem från sina fälttåg?

- 1. Fiskbullar
- X. Kåldolmar
- 2. Blodpudding

Fråga 4

Hannibal stred mot romarna omkring år 200 f.K. Han var berömd för hur han red sina elefanter över alperna. Från vilket stad kom denna general?

- 1. Syrakusa
- X. Kartago
- 2. Alexandria

Fråga 5

Julius Caesar avbildas ofta med en lagerkrans på hjässan. Varför bar han den?

- 1. Det var en motsvarighet till en krona
- X. Det var en fruktsamhetsymbol
- 2. Han var fäfång och började bli tunnhårig

Fråga 6

Vilhelm Erövraren är känd som den förste normandiske kungen av England. Men i England hade man ett annat, inte lika smickrande smeknamn för kungen. Vilket?

- 1. Vilhelm Oäktingen
- X. Vilhelm den fule
- 2. Vilhelm den fege

Fråga 7

Den franske kejsaren Napoleon har gått till historien som den människan med det bästa luktsinnet. Han hävdade nämligen att han kände doften av en viss krydda ända från Korsika. Vilken krydda var det?

- 1. Timjan
- X. Nejlika
- 2. Enbär

Fråga 8

Mellan år 434-453 levde många europeer i skräck för att Attilas hord av hunner skulle invadera deras hem. Det är dock ovisst hur Attila dog, men en intressant teori är att han blev mördad av sin fru. Vad hette hustrun?

- 1. Lajka
- X. Svetlana
- 2. Gudrun

Anton Renman
& Albin Björk

7 9 1 7 X X 1 X

Härmed kallas Södermanlands-Nerikes nations landsmaninnor och landsmän till vårterminens första ordinarie LANDSKAP

Måndagen 6 februari 2017, kl. 18.30
PRICK i nationens festsal.

Preliminär föredragningslista

1. Öppnande
2. Val av justeringspersoner och röstsammanräknare
3. Godkännande av kallelseförfarandet
4. Fastställande av föredragningslistan
5. Godkännande av föregående protokoll
6. Adjungeringar
7. Meddelanden
8. Bordlagda ärenden
9. Val av:
Programsekreterare 1 st. ht 17
10. Övriga frågor
11. Avslutande

Uppsala den 8 november 2016

/Tove Akerrén/

Landskapets ordförande

Till terminens andra landskap kom ett femtiotal landsmän och landsmaninnor till nationens festsal. Formalian avklarades smärtfritt då de enda punkten av vikt var att undertecknad glömt att bifoga ett antal bilagor till föregående protokoll. Landskapet förrättades denna afton i närvaro av inspektor Johan Åqvist, och han meddelade att inspektorslunchen som nationen anordnade förra veckan var mycket lyckad.

Först ut var fyllnadsvälen. Till biblioteksnämndsledamot valdes herr Grim Jansson Wold. Fröken Mitra Iranshahi valdes till nationsnämndsuppleant. Fröknarna Annie Wattman och Fanny Wärenius blev klubbverkets nyaste tillskott och kan numera titulera sig helgfikavård respektive torsdagsvård. Fröken Disa Chrapkowska valdes till stadgeutskottsledamot och välen av alumnförman, stipendienämndsledamot och revisor för skattmästare och förvaltningsdirektionen bordlades.

Härefter var det dags för att landskapsvälen. Fröken Amanda Jeppsson knep titeln som arkivarie. Herr Carl-

Johan Carlberg utsågs till nationens nye fanbärare. Herr Samuel Norrby blev återigen internationell sekreterare. Fröken Johanna Lundblad blev vald till marknadsföringsassistent och till marknadsföringsförman valdes fröken Hanna Forsgren. Vårens programvärdar blev fröknarna Emma Hessel och Rebecca Segelsjö. Till recensitörsförmän valdes fröken Ingrid Heed och herr Gustav Janér. Slutligen valdes fröken Alva Schiöler till redaktör för det kommande året. I brist på kandidater bordlades val av webbredaktör och den andra platsen som marknadsföringsassistent.

Herr andre kurator lade fram bokslutet för sommarens Bryggan. Verksamhetsberättelsen presenterades av Brygganvärdarna, revisionsberättelsen av Landskapets ordförande. Landskapet fastställde balans- och resultaträkningen och beviljade Brygganvärdarna ansvarsfrihet. Herr andre kurator presenterade sedan nationens bokslut för första halvåret 2016. Landskapets ordförande redovisade revisionsberättelsen för samma period. Landskapet fastställde balans- och resultaträkning-

gen och beviljade kuratorer och nationsnämnd ansvarsfrihet. Efter genomläsningar av verksamhetsberättelsen för första halvåret 2016 och stadgeändringen angående datorförman utsågs herr Joakim Eklund till nationsnämndsledamot och ytterligare en likadan post bordlades.

Slutligen presenterades resultaten i allmänna val och allmänna majoritetsval. Till Landskapets ordförande återvaldes fröken Tove Akerrén. Fröken Anna Bereza-Jarocinska och herr Alexander Ahlstedt valdes till klubbmästare. Sist men absolut inte minst offentliggjordes att herr Jacob Olofsson valts till andre kurator! Välen till heltidare – barmästare, hovmästare och köksmästare bordlades i avsaknad av kandidater. Efter mötets avslutande var det tid för sedvanliga gratulationer innan salen dukades om till sexa och det umgicks gemytligt till långt in på natten.

I ämbetet,
Eddie Fernberg
Nämndsekreterare

POSTTIDNING B

Returadress:
Södermanlands-Nerikes nation
S:t Olofsgatan 16
753 12 Uppsala

Inspektor
Proinspektor
Skattmästare

Nationsnämnden

Förste kurator (ordf.)
Andre kurator
Tredje kurator
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Ledamot
Suppleant
Suppleant
Nämndsekreterare

Ämbetsmän

Alumnförförman
Antikvarie
Arkivarie
Barmästare
Barvärd
Barvärd
Barvärd
Barvärd
Bibliotekarie
Datorförförman
Datorförförman
Evenemangsassistent
Evenemangsassistent
Fanbärare
Fanbärare
Helgfikavärd
Helgfikavärd
Helgfikavärd
Helgfikavärd
Hovmästare
Idrottsförförman
Internationell sekreterare
Internationell sekreterare
Klubbmästare
Klubbmästare
Krönikör
Köksmästare
Kördirektör
Landskapets ordförande
Ljud- och ljusförförman
Marknadsföringsförförman
Marknadsföringsassistent
Marknadsföringsassistent
Marknadsföringsassistent
Marknadsföringsassistent
Marskalk
Marskalk
Musikanförförare
Nationsfotograf
Programsekreterare
Programvärd
Programvärd
Recentiorsförförman
Recentiorsförförman
Recentiorsförförman
Redaktör
Redaktör
Spexdirektör
Spexdirektör
Stipendiesekreterare
Sanganförförare
Teaterdirektör
T-träffsvärd
T-träffsvärd
Torsdagsvärd
Torsdagsvärd
Webbredaktör

Andra poster

Ekonomiassistent
Internationell sekr. (bitr.)
Kuratorsassistent
Redaktionsassistent

Johan Aqvist
Per Ström
Thérèse Brandt

Theodor Söderberg
Oscar Falkman
Tobias Perup
Julia Fors Lundberg
Kristina Kardell
Jacob Olofsson
Jolinn Andersson Engblom
Joakim Eklund
Jonas Lovéus
Charlotta Nordlund
Vakant
Klara Rosengren Keijser
Mitra Iranshahi
Eddie Fernberg

Vakant

Anton Julin
Maja Lundqvist
Veronica Sörinder Karlsson
Hjalmar Lind
Anton Renman
Albin Björk
Erik Gädin
Linnea Alm
Melker Forssell
Marcus Öman
Joakim Eklund
Rebecca Segelsjö
Grim Jonsson Wold
Gustav Janér
Junia Henriksén
Martin Almeida Wahlund
Ebba Folkeson
Annie Wattman
Emma Hessel
Oscar Blomberg
Erik Ödmann
Anna Bereza-Jarocinska
Kristina Kardell
Jonas Lovéus
Karin Dungen
Erik Lindblom
Angelica Chirico
Tove Akerrén
Jacob Olofsson
Emanuel Eriksson
Ulrika Eriksson
Anna Larsson
Hannah Fahlborg
Karin Alriksson
Martin Bergström
Ivar Westin
Karin Andersson
Lina Thelander
Junia Henriksén
Anna Bereza-Jarocinska
Alexander Ahlstedt
Valter Gädin
Agnes Norman
Sara Widebeck
Annika Kronberg
Anton Julin
Hjalmar Lind
Hugo Holmberg
Anna Borgerantz
Agnes Norman
Mitra Iranshahi
Filip Tiger
Fredrik Paal
Christian Sorenson
Fanny Wärenius
Jacob Olofsson

Charlotta Nordlund

Vakant

Anton Renman
Alva Schiöler

NATIONENS RYGGGRAD
ÄMBETSMÄN HT 2016